

Bakalářská práce, TF JU
Autorka: Jana Tomanová
obhajoba: červen 2011
Název: Volný čas jedinců s mentálním postižením

Posudek oponenta:

Autorkou zvolené téma patří k tématům studovaného oboru – Sociální a charitativní práce. Autorka si při jeho zpracování zformulovala cíl - „zjistit možnosti a zájmy jedinců s lehkou a středně těžkou mentální retardací v oblasti volného času, kteří žijí v Domově pro osoby se zdravotním postižením v Bystřici nad Úhlavou“. V úvodu pak popisuje strukturu práce a postup zpracování, obojí je srozumitelné.

K vlastnímu zpracování mám několik připomínek – první se týká formálního způsobu citování. Myslím, že je obvyklé užívat citace buď pod čarou, nebo v závorce v textu. Autorka užívá obojí, a to naprosto nejednotně. Zpočátku jsou k jedné věci uváděny obě citace (což text přetěžuje), dále jsou v textu pasáže s citacemi pod čarou (v několika případech však s neúplnými údaji – za zkratkou s. chybí číslo), jinde pasáže s citacemi v textu v závorce – a to opět nejednotně – někde s uvedením stránky (i když nejde o přímou citaci), jinde bez tohoto uvedení. Pokud jde o citace, pak patrně ne všechny citované publikace jsou uvedeny v seznamu literatury – neměl jsem čas vše kontrolovat, ale citaci ze s. 24 (Břicháčková) v seznamu literatury nenalézám. Pokud pak autorka cituje klasifikaci mentální retardace – popis kategorií - pouze z wikipedie, nabízí se otázka, zda pro závěrečnou VŠ práci nenachází jiné zdroje. Některé z uvedených výhrad by byly samy o sobě marginální, při jejich součtu se však tážím, zda autorce je srozumitelné, k čemu tato pravidla v práci tohoto typu slouží. Uvedená nejednotnost v citacích pak dělá dojem nepříliš zdařilého kompilátu několika prací – těžko si představit, že člověk píše jeden text a střídá citace. Má hypotéza tedy je, že autorka užila různé texty (doufám, že vlastní), svou práci z VOŠ, případně seminárky. Předpokládám, že se u obhajoby k věci vyjádří.

Nesourodost vidím i mezi teoretickou a praktickou částí. Nenacházím nikde přímou návaznost, že by bylo patrné, jak to, co autorka zformulovala v teoretické části, jí nějak pomohlo při zpracovávání výzkumu, anebo – tam je to nejpatrnější – že by výsledky výzkumu porovnála s částí teoretickou. Typické je to v poslední kapitole, nazvané diskuse – kde výsledky výzkumu porovnává s údaji v odb. literatuře, tyto údaje ale před tím v teor. části nejsou zmíněny (výjimku jsem našel – Selucký). Tuto „nespojitosť“ obou částí konstatuji na základě absence aspoň nějakého explicitního vyjádření; implicitně lze souvislost nalézt, vždyť autorka zkoumá klienty s mentální retardací, zpracovává tedy tento fenomén, stejně jako volný čas.

K výzkumu samému – postrádám dva základní údaje (mohl jsem ovšem přehlédnout) – KDY byl výzkum prováděn; a dle JAKÉHO klíče bylo vybráno 18 (k) respondentů z těch cca 140 kteří v

Domově bydlí. Dále pokud autorka uvádí, že cílem bylo „zjistit možnosti a zájmy jedinců...“, pak nemám zato, že se jí podařilo cíl zcela naplnit. Ve vyhodnocení výzkumu nejsou solidně pojednány možnosti klientů...je tam jen souhrn toho, co se v domově děje, ale pokud čteme závěrečná doporučení autorky pro DOZP, najednou vidíme, že třeba nemají možnost plavat tak jak by chtěli, nemají možnost mít zvířata kde by chtěli atd. atd. Je-li ve formulaci cíle uvedeno zjišťování možností, mělo by to být vyhodnoceno; takto je čtenář nucen se k cíli dobrat sám z jiných, nepřímých údajů.

Pokud se týká jazykové stránky, ač čeština někde klopýtne, je práce z tohoto hlediska vcelku dobrá; někde autorka asi byla příliš poplatná pramenům ze kterých čerpala a které byly asi žánrově odlišné – na s. 22 vcelku neorganicky uvádí, že jedince s MP v přírodě poučíme, když před tím u jiných aktivit takové pokyny neuvádí; podobně kapitola 4.5 je žánrově spíše osvětová.

Autorkou uvedená doporučení pro DOZP jsou srozumitelná, zajímala by mě reakce DOZP.

Kromě uvedených námitek považuji práci za zdařilou a doporučuji k obhajobě.

Duben 2011

Alois Kříšťan

